PARTER OCH DOMSLUT

Toprak Komur

Parter

Tilltalad
Toprak Komur, 19970686-3991
c/o Häktet Luleå, Kårhusvägen 10, 977 56 Luleå
Medborgarskap: Turkiet

Offentlig försvarare
Advokat Stina Lundgren
Advokatbyrån Kaiding Kommanditbolag
Box 112, 971 04 Luleå

Åklagare
Kammaråklagare Kristin Andersson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924, 971 28 Luleå

Målsägande
Sekretess MÅ1

Målsägandebiträde
Biträdande jurist Izabell Tillstam
CJ Advokatbyrå, Kungsgatan 26 B, 972 31 Luleå

Domslut

Brott som Toprak Komur döms för
Våldtäkt mot barn, 2025-02-09, 6 kap 4 § 1 st brottsbalken

Påföljd
Fängelse 3 år 6 månader

Utvisning
Toprak Komur utvisas ur Sverige och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Häktning m.m.
Toprak Komur ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd
Toprak Komur ska betala skadestånd till Sekretess MÅ1 med 245 000 kr. Toprak Komur ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 februari 2025.

Sekretess
Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på på uppgifter som har lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar och som kan röja målsäganden Sekretess MÅ1:s identitet och personliga förhållanden samt vittnet Sekretess VI1:s identitet.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna om målsägandens identitetsuppgifter i detta avgörande.

Brottsofferfond
Toprak Komur ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning
Stina Lundgren ska få ersättning av staten med 71 365 kr. Beloppet fördelas enligt följande:
- 48 532 kr arbete
- 2 030 kr tidsspillan
- 6 530 kr utlägg
- 14 273 kr mervärdesskatt

Izabell Tillstam ska få ersättning av staten med 26 169 kr. Beloppet fördelas enligt följande:
- 20 935 kr arbete
- 5 234 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Toprak Komur ska dömas för våldtäkt mot barn enligt 6 kap 4 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

> Toprak Komur har genomfört en annan sexuell handling med NN 6 som var 13 år gammal och som inte deltog frivilligt. Handlingen bestod i att Komur penetrerade NN6s underliv med ett eller flera fingrar. Det hände den 9 februari 2025 på Nordpoolen, Garnisonsgatan 1, Bodens kommun. Den sexuella handlingen är med hänsyn till kränkningens art jämförlig med samlag.
>
> Toprak Komur begick gärningen med uppsåt. Han var åtminstone oaktsam beträffande omständigheten att målsägande var under 15 år.

Utvisning

Åklagaren har begärt att Toprak Komur ska utvisas ur Sverige och förbjudas att återvända hit.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Toprak Komur ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Sekretess MÅ1 har begärt att Toprak Komur ska betala skadestånd med 270 000 kr.
Beloppet avser kränkning (250 000 kr) samt sveda och värk (20 000 kr). Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 9 februari 2025.

SKÄL

Åklagaren har som muntlig bevisning åberopat förhör med målsäganden samt

vittnesförhör med badvakterna Hanna Ekbom, Rickard Robbegård och Sven-Olof Strand. Vidare har åklagaren åberopat vittnesförhör med målsägandens fosterhemsmamma (vittnet Sekretess VI1). Därutöver har åklagaren åberopat syn på fotografier.

Målsägandens redogörelse har presenterats genom uppspelning av polisförhör hållet med henne under förundersökningen.

Toprak Komur har varit frihetsberövad så som gripen, anhållen och häktad från den 9 februari 2025 för misstanke om brott som prövas i denna dom.

Målsäganden har biträtt åtalet.

Toprak Komur har motsatt sig ansvar för det åtalade brottet. Han har medgett att han i och för sig genomförde en sexuell handling på målsäganden genom att han penetrerade hennes underliv med en fingertopp. Han har emellertid gjort gällande att detta skedde på målsägandens initiativ samt att han inte förstod att målsäganden var yngre än 15 år.

Den åtalade händelsen ska ha skett på badhuset Nordpoolen i Boden. Den aktuella anläggningen består av bl.a en avdelning med ett äventyrsbad. En central del av äventyrsbadet är en slags tunnel med forsande vatten: målsäganden har beskrivit attraktionen som en "fors". Aktuell dag var målsäganden - vid tillfället 13 år gammal - på Nordpoolen tillsammans med sin fosterhemsmamma och fosterhemsmammans barn. Toprak Komur var också på det aktuella badhuset. Han var där i sällskap med vänner. Bland de tjänstgörande badvakterna fanns vittnena Hanna Ekbom, Rickard Robbegård och Sven-Olof Strand.

Målsäganden och den tilltalade har båda lämnat uppgift om att han penetrerade hennes kön med finger eller fingrar. Detta skedde - enligt deras uppgifter - när målsäganden och han befann sig i "forsen". Hur han penetrerade henne har de dock lämnat lite olika beskrivningar om. Han har menat att hans finger var i hennes underliv och att endast den övre delen av fingertoppen var innanför slidöppningen. Hon uppgav däremot i sitt förhör att han penetrerade henne med flera fingrar och att han hade fingrarna långt in i slidan. Ur straffbarhetssynpunkt spelar det emellertid inte någon större roll om han penetrerade hennes kön med fingertopp eller flera fingrar. Tingsrätten är nämligen av uppfattningen att penetration av ett barns slidöppning med finger utgör ett agerande som kan grunda ansvar för våldtäkt mot barn, oavsett hur lång eller kort bit fingret åker in i könet. Inte heller ur straffmätningssynpunkt har det - enligt rättens mening - någon större betydelse om det handlar om flera fingrar som penetrerar ett kön några centimeter eller en fingertopp som penetrerar könet ett visst antal millimeter. Kränkningens allvar torde vara lika stort för barnet i båda fallen och minimistraffet för våldtäkt mot barn är så pass högt att det rent tekniskt inte ger stort utrymme för nyansering på detaljnivå. Det finns väldigt nämligen många andra omständigheter kring gärningen som också inverkar i straffmätningen.

Rätten kan alltså konstatera att Toprak Komur - oavsett om han gjorde vad målsäganden har beskrivit eller vad han själv har medgett - utförde en handling som i och för sig kan grunda ansvar för våldtäkt mot barn, förutsatt att övriga rekvisit för brottet är för handen. Båda alternativen täcks också av gärningsbeskrivningens utformning. Den eventualiteten att målsäganden initierade den sexuella handlingen har ingen som helst betydelse i saken. Sexuella handlingar med barn är straffbelagda oavsett om barnet är med på det eller inte.

Det kan vidare konstateras att målsäganden var 13 år gammal vid händelsen. Härom råder ingen tvekan.

Ur objektiva synpunkter är alltså en gärning som uppfyller kriterierna för våldtäkt mot barn bevisad. Frågan är således om Toprak Komur hade uppsåt för gärningen eller inte. Det avgörande här blir om han förstod att målsäganden var under 15 år eller inte.

En viktig utgångspunkt i prövningen av hans uppsåt är förhållandet att Toprak Komur och målsäganden inte hade haft någon föregående kontakt med varandra innan den åtalade händelsen skedde. De hade alltså inte talat med varandra och han hade inte heller på annat sätt fått några uppgifter om hennes ålder. Således kan han inte som ett faktum ha vetat om exakt hur gammal hon var. Sett utifrån hans perspektiv så hade han att göra sin bedömning av hennes ålder på basis av bl.a. hur hon såg ut, hur hon betedde sig och den kontext de var i.

Toprak Komur har uppgett att målsäganden, enligt hans bedömning, såg ut att vara mellan 20 och 25 år gammal vid gärningstidpunkten. Han har vidare beskrivit att det var målsäganden som - enligt hans uppfattning - initierade den åtalade sexuella kontakten. Han har förklarat att det var hon som helt opåkallat och oombett simmade fram till honom. Hon ska då - enligt honom - ha tagit hans hand och först fört den mot hennes bikinunderdel och sedan ska hon ha fört in hans finger i hennes kön på så vis att hans fingertopp penetrerade hennes slida. Vid detta skede påstår sig han ha förskräckt dragit tillbaka sin hand och simmat från platsen.

Han har alltså gjort gällande att hon såg äldre ut än ett barn samt agerade på ett sätt som ett barn inte brukar agera.

De badvakter som har hörts har uppgett att målsäganden vid gärningstillfället såg ut att vara 15 år eller yngre. Hanna Ekbom har sagt att hon trodde att målsäganden var 14 eller 15 år gammal. Rickard Robbegård gjorde - enligt sin

utsaga - samma bedömning. Sven-Olof Strand var förklarat att han uppfattade målsäganden som 12 eller 13 år gammal. Rätten noterar att två av de hörda badvakterna uppfattade målsäganden som lite äldre än vad hon var, medan en av badvakterna uppfattade henne som lite yngre än vad hon var. Rätten förstår varför utfallet blir sådant. Efter att ha sett förhöret med målsäganden anser rätten att hon är svår att åldersbestämma exakt. Hon såg i polisförhöret ut att vara äldre än en ung tonåring och yngre än en gammal tonåring. Hon hade alltså ett utseende som gjorde att hon kan ha framstått som aningen äldre än vad hon de facto var, men samtidigt var inte hennes utseende sådant att det gick att utesluta alternativet att hon var ett barn som var under femton år gammalt. Detta leder rätten till slutsatsen att Toprak Komur inte - på basis av enbart hennes utseende - hade skäl att tro att hon utan tvekan var femton år eller äldre, men hennes utseende gav inte heller entydigt vid handen att hon var yngre än femton år. Målsäganden hade med andra ord en kroppskonstitution och ett utseende som kan ha bjudit in till viss osäkerhet i åldersbedömningen, men ingen bör ha misstagit sig om förhållandet att hon var i mitten av tonåren.

Vad Toprak Komur har berättat om hennes agerande lämnar rätten därhän. Det framstår som i extremt hög grad osannolikt att ett trettonårigt barn opåkallat - och på en offentlig plats - utför en sådan handling som han har beskrivit på en helt främmande vuxen man. Istället utgår rätten ifrån hennes beskrivning av händelsen, d.v.s. att hon lekte i badhuset med sin fosterhemsmammas barn och han därvid utsatte henne för gärningen, utan att hon inbjöd till dess utförande. Detta scenario är i överensstämmelse med vad de hörda vittnena har skildrat. De har berättat att hon - efter händelsen - var mycket rädd och ledsen samt att Toprak Komur hade bråttom att ta sig från platsen. Att hon skulle ha agerat på ett sätt som kunde ha gett Toprak Komur en uppfattning om att hon inte var ett barn är således uteslutet.

Kontexten är en viktig och grundläggande faktor i bedömningen av uppsåtet: platsen för den brottsliga gärningen var alltså ett äventyrsbad, som är en anläggning i första hand avsedd för barn. Den brottsliga gärningen utfördes

alltså på en speciell plats, som i hög grad bevistas av barn, och inte på vilken plats som helst. Detta innebär alltså att Toprak Komur hade goda skäl att räkna med att frekvensen barn bland de som fanns på platsen var betydligt högre än förekomsten av barn på andra typer av platser i samhället. Detta i kombination med att målsäganden såg ut att vara i mitten av tonåren måste ha gett honom en stark misstanke om att hon var yngre än femton år. Omständigheten att han inte på något sätt - t.ex. genom att fråga - kontrollerade hur gammal målsäganden var manifesterade sedan en likgiltighet inför det faktum att hon bara var tretton år. Han hade alltså s.k. likgiltighetsuppsåt inför förhållandet att hon var en bit under femton år.

Åtalet vad avser våldtäkt mot barn är styrkt.

Minimistraffet för våldtäkt mot barn är fängelse tre år. Brottet våldtäkt mot barn omfattar alla typer av samlag eller samlagsliknande handlingar med barn - även exempelvis handlingar som barnet själv är initiativtagare till. Och minimistraffet är avsett att träffa de minst allvarliga fallen av våldtäkt mot barn. Det övergrepp som Toprak Komur utsatte målsäganden för var betydligt allvarligare än det minst allvarliga fallet av våldtäkt av barn som går att föreställa sig. Övergreppet kan nämligen karaktäriseras som en överfallsvåldtäkt. Samtidigt kan det konstateras att målsägandens kön penetrerades med enbart finger och inte med Toprak Komurs kön samt att inget egentligt våld förekom och att övergreppet inte pågick under en alldeles för lång tid.Vid sammanvägning av de olika faktorerna kring gärningen finner rätten att straffvärdet bör motsvara fängelse tre år och sex månader.

Vid så pass höga straffvärden är alternativ till fängelse uteslutna, varför rätten bestämmer påföljden till fängelse tre år och sex månader.

Toprak Komur har medgett åklagarens utvisningsyrkande. Han döms för ett så

pass allvarligt brott att förutsättningar att utvisa honom enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) är för handen. Han är hemmahörande i Turkiet och vistas i Sverige som en illegal gästarbetare utan vare sig arbets- eller uppehållstillstånd. Hans anknytning till Sverige är obefintlig och några generella hinder mot verkställighet av en utvisning till Turkiet finns inte enligt yttrande från Migrationsverket. Mot den angivna bakgrunden bifaller rätten utvisningsyrkandet.

Ett beslut om utvisning på grund av brott ska innehålla ett förbud för utlänningen att återvända till Sverige under viss tid eller utan tidsbegränsning. Om straffvärdet för det brott som utlänningen döms för är högre än två år ska återreseförbudet som huvudregel inte tidsbegränsas.

Det brott som Toprak Komur döms för är förknippat med en s.k. obligatorisk häktning. Det finns också en uppenbar flyktfara. Han ska därför kvarstanna i häkte till dess domen i ansvarsdelen kan verkställas mot honom.

Toprak Komur har motsatt sig skadeståndsyrkandet. Han har dock godtagit yrkandet vad avser ersättning för sveda och värk som skäligt i och för sig.

I linje med utgången i ansvarsdelen finner rätten att Toprak Komur har utsatt målsäganden för en ersättningsgrundande kränkning. Våldtäkt mot barn - utan inslag av hot eller våld - bör normalt resultera i en kränkningsersättning om 225 000 kr (jämför med s. 177, SOU 2021:64, Ersättning till brottsoffer - betänkande av utredningen om stärkt rätt till skadestånd för brottsoffer). Utöver ersättning för kränkning har en våldtäktsutsatt i regel också rätt till ersättning för sveda och värk med ett schablonbelopp om minst 20 000 kr. Och i sammanhanget kan det vidare konstateras att yrkandet vad avser sveda och värk är vitsordat. Sammantaget ska Toprak Komur sålunda ersätta målsäganden med 245 000 kr.

Vad målsägandebiträdet och den offentliga försvararen har yrkat i ersättning framstår som skäligt. Yrkandena ska bifallas. Staten ska - mot bakgrund av ett längre fängelsestraff - stå kostnaderna.

Eftersom Toprak Komur döms för brott med strängare påföljd än penningböter i straffskalan ska han betala en lagstadgad avgift till Brottsofferfonden.

RÄTTEN

Rådmannen Christian Stamblewski samt nämndemän.

Digitalt signerad av rådmannen Christian Stamblewski

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Luleå tingsrätt senast **den 11 april 2025**. Överklagandet ska vara skriftligt. Luleå tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Övre Norrland.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Luleå tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Luleå tingsrätt. Tänk på att skicka

det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Luleå tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Övre Norrland.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Övre Norrland skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Övre Norrland tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Luleå tingsrätt eller Hovrätten för Övre Norrland om du har frågor.